

Kategoria: Komunikacja i Transport

Opublikowano: środa, 25, wrzesień 2013 00:00

Grzegorz P. Kubalski

Odśłony: 3473

Pytanie: Czy ośrodki szkolenia kierowców, w których w dniu wejścia w życie ustawy o kierujących pojazdami żaden z instruktorów nie miał udokumentowanej 3-letniej praktyki w szkoleniu kandydatów na kierowców pozwalającej na prowadzenie szkolenia w zakresie uzyskiwania uprawnienia do kierowania pojazdami silnikowymi kategorii prawa jazdy określonej we wniosku mogą prowadzić działalność bez zatrudnienia instruktora spełniającego ten warunek?

Odpowiedź: Tak, ośrodki takie muszą spełniać opisanego warunku przez okres 2 lat od dnia wejścia w życie ustawy o kierujących pojazdami.

Uzasadnienie: Postawione pytanie jest konsekwencją niefortunnego sformułowania przepisów przejściowych ustawy o kierujących pojazdami. Zgodnie z art. 128 ust. 3 pkt 2 ustawy o kierujących pojazdami przedsiębiorca wpisany przed dniem wejścia w życie ustawy na podstawie przepisów ustawy Prawo o ruchu drogowym do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodki szkolenia kierowców – jest obowiązany dostosować infrastrukturę ośrodka szkolenia kierowców do wymagań, o których mowa w art. 28 ust. 2, i przedłożyć staroście informację, o której mowa w art. 28 ust. 4 pkt 6 – w terminie 2 lat od dnia wejścia w życie ustawy.

Przywołany przepis posługuje się pojęciem „dostosowania infrastruktury do wymagań, o których mowa w art. 28 ust. 2”. Tymczasem art. 28 ust. 2 obejmuje warunki stawiane ośrodkom szkolenia kierowców dotyczące infrastruktury (pkt 1), instruktorów (pkt 2), wyposażenia ośrodka (pkt 3) i niekaralności (pkt 4). Jednoznacznie sformułowany przepis przejściowy ograniczony wyłącznie od infrastruktury ośrodka powinien zatem odwoływać się do art. 28 ust. 2 pkt 1. Obecna redakcja przepisu prowokuje do sformułowania dwóch konkurencyjnych wobec siebie wyjaśnień:

- prawodawca omyłkowo pominął odesłanie do pkt 1, ale miał na myśli ograniczenie przepisu przejściowego wyłącznie do infrastruktury ośrodka albo
- prawodawca chciał przepisem przejściowym objąć wszystkie wymagania (za czym przemawia posłużenie się odesłaniem do całego art. 28 ust. 2 ustawy o kierujących pojazdami), ale omyłkowo posłużył się pojęciem „infrastruktury” zamiast „wymagań”.

Rozstrzygnięcie powyższej wątpliwości jest szczególnie istotne – w pierwszym przypadku warunki art. 28 ust. 2 pkt 2-4 musiałyby być bowiem spełnione już w chwili wejścia w życie ustawy o kierujących pojazdami. Szczególnie doniosłe konsekwencje miałyby to w odniesieniu do zatrudnionej kadry. Pod rządami Prawa o ruchu drogowym wystarczające bowiem było, aby w ośrodku pracował co najmniej jeden instruktor, w szczególności instruktor prowadzący ośrodek szkolenia kierowców jako przedsiębiorca (art. 103 ust. 2 pkt 6). Obecnie przynajmniej jeden instruktor musi mieć udokumentowaną 3-letnią praktykę w szkoleniu kandydatów na kierowców i to w dodatku w zakresie uzyskiwania uprawnienia do kierowania pojazdami silnikowymi odpowiedniej kategorii prawa jazdy (art. 28 ust. 2 pkt 2 ustawy o kierujących pojazdami). Interpretacja taka oznaczałaby zatem w przypadku wszystkich instruktorów prowadzących samodzielnie ośrodek szkolenia kierowców, a nie mających 3-letniej praktyki obowiązek zatrudnienia instruktora spełniającego ten warunek.

Wykładnia wadliwie skonstruowanych przepisów jest zawsze kłopotliwa. Wydaje się jednak, że należy opowiedzieć się za drugą interpretacją. Przeciwno wykładni językowej istnieją bowiem bardzo mocne argumenty wykładni systemowej i funkcjonalnej.

Jedną z zasad wywodzonych z zasady demokratycznego państwa prawnego zawartej w art. 2 Konstytucji

Okres przejściowy dla ośrodków szkolenia kierowców (1). Instruktorzy

Kategoria: Komunikacja i Transport

Opublikowano: środa, 25, wrzesień 2013 00:00

Grzegorz P. Kubalski

Odsłony: 3473

---

jest zasada pewności prawa. Sytuacja, w której osoba posiadająca pod rządami dotychczasowych przepisów kwalifikacje do prowadzenia ośrodka szkolenia kierowców musiałaby na okres kilku, czy kilkunastu miesięcy zatrudnić inną osobę by móc dalej prowadzić własną działalność gospodarczą z tą zasadą byłaby nie do pogodzenia. Sposobem na uniknięcie owej sprzeczności jest właśnie przyjęcie, że art. 128 ust. 3 pkt 2 ustawy o kierujących pojazdami – mimo posłużenia się pojęciem „infrastruktury” – dotyczy wszystkich warunków stawianych ośrodkom szkolenia kierowców. Zgodnie z pierwotnym brzmieniem art. 139 ustawy o kierujących pojazdami miała ona wejść w życie po upływie roku od dnia ogłoszenia. Rok od chwili ogłoszenia i dwa lata okresu przejściowego liczonego od dnia wejścia w życie ustawy dawały łącznie trzy lata od dnia wejścia w życie ustawy – co oznaczało, że wszyscy instruktorzy, którzy zaczęli samodzielne prowadzenie ośrodka szkolenia kierowców przed uchwaleniem ustawy o kierujących pojazdami mogliby bez przeszkód ośrodek ten prowadzić. Późniejsze przesunięcie terminu wejścia w życie ustawy o rok pozostaje bez wpływu na powyższy tok rozumowania.

Warto dodać, że standardy konstytucyjne nie wymagały objęcia ochroną instruktorów rozpoczynających swoją działalność w okresie *vacatio legis* ustawy o kierujących pojazdami. W okresie *vacatio legis* co prawda bowiem nie mają zastosowania nowe przepisy, ale wszyscy muszą być świadomi konsekwencji ich nieuniknionego wejścia w życie i dostosować do tego swoje działanie.

Z powyższych względów udzielono odpowiedzi jak na wstępie.